

ZÁVEREČNÁ, ÔSMAČASŤ SÉRIE DUNA

**BRIAN HERBERT
KEVIN J. ANDERSON**

**PÚŠTNE ČERVY
DUNA**

premedia

SÉRIA DUNA V SLOVENČINE

Duna
Spasiteľ Duny
Deti Duny
Božský imperátor Duny
Deti Duny
Kapitula: Duna
Lovci Duny
Púštne červy Duny

GRAFICKÝ ROMÁN DUNA*

Duna, grafický román I
Duna, grafický román II: Muad'Dib
Duna, grafický román III: Prorok

**Trilógia na motívy prvej časti románovej série Duna*

**BRIAN HERBERT
KEVIN J. ANDERSON**

**PÚŠTNE ČERVY
DUNY**

Z angličtiny preložila
Marína Gálisová

premedia

Brian Herbert, Kevin J. Anderson: Púštne červy Duny

Prvé vydanie

Copyright © Herbert Properties LLC, 2007

Translation © Marína Gálisová, 2025

Slovak edition © Vydavateľstvo Premedia, 2025

All rights reserved

ISBN 978-80-8242-398-6

✱

Slovami ťažko vieme vyjadriť, za čo všetko vďačíme géniovi, ktorý vytvoril túto neuveriteľnú knižnú sériu. Tak ako predtým, aj túto knihu venujeme Frankovi Herbertovi, nositeľovi úžasných a významných myšlienok, ktorý je naším mentorom, keď k jeho fantastickému univerzu Duny pripájame nové a nové príbehy. Kniha Púštne červy Duny je z chronologického hľadiska veľké finále, ktoré si vysníval, a my ho s potešením konečne prinášame miliónom jeho verných fanúšikov.

POĎAKOVANIE

Ako pri všetkých predchádzajúcich románoch série Duna, aj tentoraz nám úsilie množstva ľudí pomohlo dotiahnuť rukopis do čo najlepšej podoby. Vám všetkým teda ďakujeme: Pat LoBrutto, Tom Doherty a Paul Stevens z vydavateľstva Tor Books; Carolyn Caugheyová z vydavateľstva Hodder & Stoughton; Catherine Sidorová, Louis Moesta a Diane Jonesová z vydavateľstva WordFire, Inc; Penny Merrittová, Kim Herbertová a Byron Merritt z Herbert Properties LLC; Mike Anderson z internetovej stránky dunenovels.com a takisto Dr. Attila Torkos, ktorý sa venoval kontrole faktickej a dejovej konzistentnosti.

Nové knihy v sérii Duna si vyslúžili mnohých prívržencov, medzi nimi boli John Silbersack, Robert Gottlieb a Claire Robertsová z Trident Media Group; Richard Rubinstein, Mike Messina, John Harrison a Emily Austinová-Brunsová z New Amsterdam Entertainment; Ron Merritt, David Merritt, Julie Herbertová, Robert Merritt, Margaux Herbertová a Theresa Shacklefordová z Herbert Properties LLC.

Tak ako aj predtým, aj teraz platí, že tieto knihy by neexistovali bez nekonečnej pomoci a podpory zo strany našich manželiek Jane Herbertovej a Rebeccy Moestovej Andersonovej.

Už krátko po tom, čo do Starého impéria vtrhli Ctené matre, sa ich sesterstvo Bene Gesserit naučilo nenávidieť a báť. Votrelkyne svojimi strašnými obliterátormi zničili planéty, kde vládli Bene Gesserit aj Tleilaxania, na popol obrátili planétu Richese aj s jej vyspelou zbrojnou výrobou, dokonca im podľahol samotný Rakis. No keďže Ctené matre museli prežiť útoky ešte väčšieho Nepriateľa, ktorý ich prenasledoval, zúfalo potrebovali získať poznatky, aké dovtedy vlastnilo iba Sesterstvo. Aby sa k nim dostali, útočili ako rozzúrené vretenice, extrémnym násilím plienili svety.

Po bitke o Križovatku sa dve znepriatelené skupiny vynútené spojili a vytvorili Nové sesterstvo, v ňom však pretrvali frakcie, ktoré zápasili o nadvládu. Koľko času, talentu a krvi tak premárnili! Skutočná hrozba pritom stále prichádzala zvonku, my sme však naďalej bojovali proti nesprávnemu nepriateľovi.

MATKA VELITEĽKA MURBELLA,
PREJAV K NOVÉMU SESTERSTVU

Dvaja ľudia sa v záchrannom člne plavia po nezmapovanom mori. Jeden povie: „Aha! Vidím ostrov! Najlepšie bude, ak vystúpime na súš, vybudujeme si tam úkryt a vyčkáme na záchranu.“ Druhý povie: „Nie, musíme sa plaviť ďalej na more a dúfať, že nájdeme námorné trasy veľkých lodí. To bude najlepšia šanca na záchranu.“ Nezhodli sa, pobili sa, záchranný čln sa potopil a obaja sa utopili.

Taká je povaha ľudstva. Aj keby v celom vesmíre zostali poslední dvaja ľudia, postavlia sa proti sebe ako zástupcovia znepriatených frakcií.

BENE GESSERIT, PRÍRUČKA PRE AKOLYTKY

Keď opäťovne vytvárame konkrétnych gholov, obnovujeme tkaninu histórie. A tak medzi nami znovu kráča Paul Muad'Dib so svojou milovanou Chani, aj jeho matka lady Jessica a jeho syn Leto II., Božský imperátor Duny. Prítomnosť súkového lekára Wellingtona Yueha, ktorý zradou zrazil na kolená mocný veľkorod, je zároveň znepokojením i útechou. Je tu s nami aj bojovník a mentat Thufir Hawat, fremenský naíb Stilgar a veľký planétológ Liet-Kynes. Len si predstavte tie možnosti!

Tolko géniov pohromade predstavuje mocnú armádu. Budeme potrebovať ich brilantné uvažovanie, pretože čelíme protivníkovi omnoho strašnejšiemu, než akého sme si vedeli kedykoľvek predstaviť.

DUNCAN IDAHO: SPOMIENKY VIAC NEŽ MENTATA

Vyčkávam, plánujem, silniem pätnásť tisícročí. Vyvinul som sa. Je čas.

OMNIUS

*

DVADSÁTĚJEDEN ROKOV

PO ÚTEKU Z KAPITULY

Tolko ľudí, ktorých som v minulosti poznala, sa stále nedočkalo druhého zrodu. Stále mi chýbajú, hoci si ich nepamätám. Axolotlové nádrže to čoskoro vyriešia.

LADY JESSICA, GHOL

Na palube putujúcej lode *Itaka* bola Jessica svedkom narodenia vlastnej dcéry, ale iba ako pozorovateľka. Mala len štrnásť rokov, keď sa ocitla v dave, ktorý zaplnil priestory zdravotníckeho centra, kým sa benegesseritské súkové lekárky vo vedľajších jasličkách pripravovali na extrakciu maličkého dievčatka z axolotlovej nádrže.

„Alia,“ zamrmlala jedna lekárka.

Nová bytosť nebola skutočná Jessicina dcéra, ale ghol vypestovaný zo zakonzervovaných buniek. Žiadny z mladých gholov na nelodi dosiaľ nebol „sám sebou“. Nenadobudli svoje spomienky, nepamätali si minulosť.

Jessica sa vzadu v mysli niečo pohlo, pokúsilo sa to vynoriť, a hoci sa s tým mocovala ako s vykývaným zubom, nedarilo sa jej spomenúť si na okamih, keď sa Alia narodila prvý raz. V archívoch si už pritom prečítala, a nie raz, legendy, ktoré o jej zrode vytvorili životopisci Muad'Diba. Stále si na to však nespomenula.

Mala k dispozícii len obrazy, ktoré si naštudovala: *Suchý prašný síč na Arrakise, naokolo samí Fremeni. Jessica so synom Paulom boli na úteku, keď ich zajaľ púštny kmeň. Vojvoda Leto bol mŕtvy, zavraždili ho Harkonnenovci. Tehotná Jessica sa napila Vody života, čo naveky zmenilo plod v jej maternici. A tak bola pôvodná Alia od prvého nádychu iná ako ostatné bábätká, bola v nej prastará múdrosť i šialenstvo, nepotrebovala prejsť melanžovou agóniou, a aj tak vedela čerpať z Inej pamäti. Ohavnosť!*

To však bola iná Alia. Iná éra, iné zvyky.

Teraz stála Jessica vedľa gholskej verzie svojho syna Paula, chronologicky o rok staršieho ako ona sama. Paul čakal so svojou milovanou fremenskou

družkou Chani a s deväťročným gholským chlapcom, ktorý bol zase ich synom Letom II. V predošlom mixe životov bola toto Jessicina rodina.

Rád Bene Gesserit vzkriesil tieto osobnosti z dejín, aby mu pomohli v boji proti strašnému vonkajšiemu Nepriateľovi, ktorý ich prenasledoval. Mali teda Thufira Hawata, planétológa Lieta-Kynesa, fremenského vodcu Stilgara a dokonca aj neslávne presláveného doktora Yueha. Teraz, po takmer desaťročnej prestávke v programe pestovania gholov, sa k skupine pripojila Alia. A čoskoro pribudnú ďalší: tri zostávajúce axolotlové nádrže už boli tehotné a vyvíjali sa v nich nové deti: Gurney Halleck, Serena Butlerová, Xavier Harkonnen.

Duncan Idaho spýtavo pozrel na Jessicu. Večný Duncan, so všetkými spomienkami zo svojich predchádzajúcich životov... Ktovie, pomyslela si, čo súdi o tomto novom gholskom bábätku, bublinke minulosti, čo sa zdvihla na hladinu prítomnosti. Dávno-pradávno bol prvý duncanovský ghol Aliiným životným druhom...

DUNCAN DOBRE SKRÝVAL SVOJ VEK, vystupoval ako dospelý muž s tmavými hustými vlasmi. Vyzeral presne ako hrdina, ktorého zobrazovalo toľko archívnych záznamov už od čias Muad'Diba, cez tridsaťpäť storočí vlády Božského imperátora až do dnešného dňa, ktorý bol od nej vzdialený ďalších pätnásť storočí.

Bez dychu a neskoro vbehol starý rabín do pôrodnej sály, sprevádzal ho dvanásťročný Wellington Yueh. Na čele mladého Yueha nesvietilo tetovanie slávnej súkovej školy. Bradatý rabín sa zjavne nazdával, že sa mu podarí uchrániť stíhleho mládenca pred tým, aby zopakoval strašné zločiny, ktoré spáchal vo svojom predchádzajúcom živote.

V tejto chvíli vyzeral rabín rozhnevane ako vždy, keď sa ocitol v blízkosti axolotlových nádrží. Keďže ho benegesseritské lekárky ignorovali, starec si neľúbosť vyliat na Šíane. „Po rokoch zdravého rozumu si sa do toho znovu pustila! Kedy sa konečne prestaneš vysmievať Bohu?“

Šíane sa kedysi prisnil jasnozrivý sen a vyhlásila dočasné moratórium na gholský projekt, ktorý bol inak od samého začiatku jej vášňou. Nedávno však len tak-tak prežili hrôzy na planéte Cvičiteľov a takmer padli do zajatia Nepriateľa, čo Šíanu prinútilo, aby prehodnotila svoje rozhodnutie. Historické a taktické skúsenosti nanovo prebudených gholov predstavovali hotový poklad, z ktorého sa mohla stať najlepšia zbraň vo vlastníctve nelode. Šíana usúdila, že to stojí za riziko.

Azda nás jedného dňa zachráni práve Alia, pomyslela si Jessica. Alebo niekto z ďalších gholov...

Šíana pokúšala osud, keď na tomto nenarodenom gholskom dieťati vykonala ešte aj experiment, aby ho viac pripodobnila originálnej Alii. Odhadla okamih v maternicovom vývoji, keď originálna Jessica prehltila

Vodu života, a prikázala benegesseritským súkovým lekárkam, aby v tom momente zaplavili axolotlovú nádrž takmer smrteľnou dávkou melanže. Saturácia plodu. Pokus o obnovenie Ohavnosti.

Keď sa o tom Jessica dozvedela, zdesila sa – bolo však neskoro a nemohla s tým nič urobiť. Ako to nevinné bábätko poznačí melanž? Melanžová agónia je predsa niečo celkom iné ako predávkovanie!

Jedna zo súkových lekárk vykázala rabína z jasličiek. Starec s grimasou na tvári zdvihol roztrasenú ruku, akoby požehnával bledé tkanivo axolotlovej nádrže. „Vy čarodejnice nepovažujete tieto ženy za ženy, za ľudí – ale toto tu je stále Rebeka. Duchovná dcéra z môjho stáda.“

„Rebeka naplnila životne dôležitú potrebu,“ povedala Šiana. „Všetky dobrovoľníčky presne vedeli, čo robia. Prijala svoju povinnosť. Prečo ju nemôžeš prijať aj ty?“

Rabín sa v zúfalstve obrátil k mladému mužovi po svojom boku. „Povedz im to, Yueh. Možno ťa vypočujú.“

Jessica sa zdalo, že mladý ghol so žltkastou pletou pôsobí pri nádržiach skôr fascinovane ako pobúrene. „Ako súkový lekár,“ začal, „som priviedol na svet veľa detí. No nikdy nie takto. Aspoň si to nemyslím. Gholské spomienky mám stále zamknuté a niekedy sa pletiem.“

„A Rebeka je človek – nie je to len nejaký biologický stroj na výrobu melanže a gholov. To musíš vidieť!“ Rabín zvyšoval hlas.

Yueh pokrčil plecami. „Narodil som sa tým istým spôsobom, preto ťažko môžem byť úplne objektívny. Možno keby som mal obnovené spomienky, súhlasil by som s tebou.“

„Nepotrebuješ mať pôvodné spomienky, aby si premýšľal! Premýšľať predsa vieš, či nie?“

„Dieťa je pripravené,“ prerušila ich jedna lekárka. „Musíme ho hneď extrahovať.“ Netrpezlivo sa obrátila na rabína. „Urobme si svoju prácu, inak môže dôjsť k poškodeniu nádrže.“

Rabín zhnusene zafučal a vyšiel z pôrodnej sály. Yueh zostal v pozadí a prizeral sa.

Jedna súková lekárka odpojila pupočnú šnúru od mäsitej nádrže. Jej nižšia kolegyňa fialovočervenkastý pruh prestrihla, potom poutierala slizom pokrytého novorodenca a zdvihla ho do vzduchu – malú Aliu. Dieťa okamžite spustilo hlasný krik, akoby sa už nevedelo dočkať, kedy sa narodí. Jessica si od úľavy vydýchla, zdravý hlas dievčatka jej totiž naznačil, že tentoraz neprišla na svet Ohavnosť. Keď sa narodila pôvodná Alia, údajne sa zadívala na svet inteligentnými očami dospelaj bytosti. Zato hlas tohto novorodeniatka znel normálne. Vzápätí však naraz utíchol.

Jedna lekárka ošetrovala vyprázdnenú axolotlovú nádrž, druhá poutierala dieťa a zavinula ho do prikrývky. Jessicu pichlo pri srdci, zatúžila

vystrieť ruky, objat' dieťa, ale odolala nutkaniu. Čo keby Alia z ničoho nič prehovorila, vypustila z úst hlasy Inej pamäti? Bábätko sa však obzeralo po zdravotníckom centre a nezdalo sa, že by sa jeho pohľad na niečo zaostroval.

Aliu opatria iné ruky, Bene Gesserit si tradične brával novorodené dievčatá pod svoje krídla. Prvá Jessica, ktorá prišla na svet pod jastrabím zrakom genetických manažérok, nikdy nespoznala matku – nie v tradičnom zmysle tohto slova. Nespoznala ju ani táto Jessica a nespozná ju ani Alia, ani žiadne iné gholské bábätko z experimentu na palube nelode. Dcéрку vychovávajú v komunite, v improvizovanej malej spoločnosti, zahrnú ju skôr vedeckou zvedavosťou ako láskou.

„Aká sme to len čudesná rodina,“ zašepkala Jessica.

Ludia nie sú nikdy schopní absolútnej presnosti. Napriek všetkým poznatkom a skúsenostiam, ktoré sme absorbovali od nespočetných tvárotanečných „ambasádorov“, máme k dispozícii len zmätený obraz. Aj nedokonalé opisy ľudských dejín však poskytujú zábavné náhľady do sebaklamov ľudstva.

ERASMUS, ZÁZNAMY A ANALÝZY, ZÁLOHA #242

Napriek desiatkam rokov úsilia sa mysliacim strojom zatiaľ nepodarilo polapiť nelod' a jej vzácny náklad. To však nezastavilo všemysel počítača, aby vysielala svoje obrovské exterminačné flotily proti zvyšku ľudstva.

Duncan Idaho sa naďalej vyhýbal Omniosovi aj Erasmovi, dvojici, ktorá opakovane vysielala svoju jagavú tachyónovú sieť do ničoty, pátrajúc po svojej koristi. Maskovacia schopnosť nelode väčšinou úspešne bránila jej zachyteniu, ale z času na čas prenasledovatelia predsa len zaznamenali útržky vnemov, ako keď sa niečo hýbe ukryté za krovím. Spočiatku bol ten lov výzvou, teraz však už do všemysle vstupovala frustrácia.

„Znovu sme tú loď stratili,“ zaburácal Omnios z reproduktorov na stenách centrálnej siene pripomínajúcej katedrálu, ktorá sa týčila v technologickej metropole Synchrony.

„Nepresné. Nemôžem stratiť, čo som nikdy nenašiel.“ Erasmus sa pokúsil o bezstarostnú odpoveď, keď transformoval svoju pokožku z fluidmetal, zvliekol masku, ktorá z neho robila láskavú starú ženu, a objavil sa ako robot s platinovým povrchom.

Nad ním sa ako navzájom sa prepletajúce kmene stromov s korunami dvíhali kovové veže a tvorili klenutú kupolu vnútri strojovej katedrály. Fotóny sa jagali na aktivovaných pokožkách pilierov, zalievali jeho nové laboratórium svetlom. Dokonca v ňom inštaloval žiariacu fontánu, z ktorej bublala láva – zbytočná dekorácia, ale robot sa často oddával svojim starost-

livo pestovaným umeleckým schopnostiam. „Len trpezlivosť. Nezabúdaj, máme matematické projekcie. Všetko je pekne predurčené.“

„Tvoje matematické projekcie sa pokojne môžu ukázať ako mýty. Ako hociktoré iné proroctvo. Odkiaľ mám vziať istotu, že sú správne?“

„Ja som povedal, že sú správne.“

Vyslanie flotily strojov konečne odštartovalo dávno predpovedaný Kralizec. Áno, Kralizec... Armagedon... Bitku na konci vesmíru... Ragnarök... Azrafel... Koniec sveta... Oblačnú tmú. Bol čas zásadnej zmeny, celý vesmír sa posúval na svojej kozmickej osi. Ľudské legendy predpovedali takúto kataklizmu už od úsvitu civilizácie. Niekoľko verzií tejto kataklizmy sa dokonca už aj uskutočnilo: butlerovský džihád, džihád Paula Muad'Diba, vláda Tyrana Leta II. Erasmus zmanipuloval počítačové projekcie, tak vytvoril v mysli Omniusa očakávania, a tak sa mu podarilo odštartovať udalosti, ktoré privodia ďalší fundamentálny posun. Proroctvo a realita – v skutočnosti bolo jedno, čo príde prv.

Všetky nekonečne komplikované kalkulácie, ktoré Erasmus stvoril, vyslali miliardy dátových hrotov ako šípy po tých najsofistikovanejších dráhach, ale ich výsledok bol jediný: konečný Kwisatz Haderach – nech už to je ktokoľvek – určí dianie, keď sa skončí Kralizec. Projekcia odhalila aj to, že Kwisatz Haderach sa nachádza na palube nelode, a tak bolo len prirodzené, že Omnius chcel mať takúto silu na svojej strane. A tak museli myslíaci stroje loď polapiť. Ten, kto ako prvý ovládne konečného Kwisatza Haderacha, zvíťazí.

Erasmus úplne nerozumel, čo nadčlovek, ak ho lokalizujú a zajmú, v skutočnosti urobí. Noví tvárotanečníci, ktorí sa dávno infiltrovali medzi ľudstvo a priniesli do Synchronizovaného impéria kľúčové informácie, boli niečím medzi, boli ako hybridné biologické stroje. Erasmus a Omnius absorbovali veľa životov, ktoré tvárotanečníci ukradli, až toľko, že občas sami zabúdali, kto vlastne sú. Pôvodní Páni z Tleilaxu nepredvídali dopad toho, čo pomohli vytvoriť.

Nezávislý robot však vedel, že musí udržať Omniusa pod kontrolou. „Máme čas. Ešte musíš dobyť galaxiu, kým budeme potrebovať Kwisatza Haderacha z tej lode.“

„Ešteže som nečakal na teba, to by som sa načakal.“

Omnius si storočia budoval vlastnú neporaziteľnú silu. S použitím tradičných, ale mimoriadne efektívnych strojov s rýchlosťou svetla teraz milióny a milióny strojových plavidiel vyrazili vpred a rozleteli sa po celom vesmíre, postupne si podrobovali jednu slnečnú sústavu za druhou. Všemysel mohla využívať náhradné matematické navigačné systémy, ktoré tvárotanečníci „darovali“ Vesmírnej gilde, ale jeden prvok Holtzmanovej technológie stále zostával príliš nepochopiteľný. Niečo nedefinovateľne ľudské bolo

nevyhnutné na preskok záhybov vesmíru, na ten nehmatateľný „skok do prázdna“. Všemysel by však nikdy nepriznala, že je z tej bizarnej technológie v skutočnosti nervózna.

Po záplave skúšobných súbojov sa celá stena robotických bojových lodí stretla s okrajovými výsadbami na svetoch osídlených ľuďmi a promptne ich eliminovala. Predné voje dronov mapovali planéty pred sebou a distribuovali smrteľné biologické epidémie, ktoré Erasmus vypestoval. Kým k vytipovanému svetu dorazila sama strojová flotila, vojenská akcia proti hynúcej populácii už bola pomaly zbytočná. Každý boj, ešte aj zrážky s izolovanými skupinkami Ctených matre, mal rovnaký rozhodujúci výsledok.

Aby mal nezávislý robot nejakú činnosť, kontroloval prúdy dát, ktoré mu posielali. Toto mal na tom všetkom najradšej. Bzučiaci optopozorovateľ prefrnkol priamo pred ním a on ho zahnal. „Potrebujem sa sústrediť, Omnius, a ak mi to dovoľíš, tak možno vymyslím spôsob, ako urýchlíť náš postup proti ľuďom.“

„A kde vezmem istotu, že sa znovu nedopustíš chyby?“

„Tak, že začneš dôverovať mojim schopnostiam.“

Optopozorovateľ frnkol preč.

Strojová flotila porážala jednu ľudskú planétu za druhou a Erasmus zatiaľ vydával ďalšie pokyny robotom, ktoré uskutočňovali invázie. Nakazení ľudia sa zviľali, vracali a krváčali z pórov a strojení stopári akoby nič plienili databázy, archívy, knižnice a iné zdroje. Tieto informácie sa líšili od dát z náhodných životov asimilovaných tvárotanečníkmi.

Popri všetkých čerstvých dátach, ktoré k nemu takto plynuli, mal Erasmus ten luxus, že sa mohol stať znovu vedcom, akým bol kedysi dávno. Pravým dôvodom jeho existencie vždy bolo hľadanie vedeckej pravdy. Teraz bola záplava ešte väčšia ako kedykoľvek predtým. S potešením z toľkých nových informácií, toľkých nestrávených dát, si svoju detailnú myseľ napchával surovými faktmi a príbehmi.

Po údajnom zničení mysliacich strojov pred viac ako pätnástimi tisícročiami sa plodní ľudia rozptýlili, vybudovali civilizácie a aj ich ničili. Erasmus žasol, ako sa po bitke o Corrin rodine Butlerovcov podarilo založiť impérium, ktorému potom pod menom Corrinovci vládla desäťtisíc rokov, akurát s pár pauzami a medzivládami, až ich napokon zvrhol fanatický vodca zvaný Muad'Dib.

Paul Atreides. Prvý Kwisatz Haderach.

Zásadnejšia zmena však prišla až s jeho synom Letom II., ktorého prezývali aj Božský imperátor alebo Tyran. Bol to ďalší Kwisatz Haderach – jedinečný hybrid muža a púštneho červa, ktorého drakonické panovanie trvalo tritisícpäťsto rokov. Po jeho odstránení sa ľudská civilizácia rozpadla na fragmenty. Ľudia sa rozprchli do najvzdialenejších kútov galaxie v Roz-

ptyle, útrapy ich posilňovali, až sa napokon najhoršia sorta ľudí – Ctené matre – naslepo dostala do rozvíjajúceho sa impéria strojov...

Ďalší poletujúci optopozorovatelia skenovali rovnaké záznamy, ktoré čítal Erasmus. Cez rezonujúce pláty v stenách prehovoril Omnius: „Ich rozpory – predkladané ako fakt – sú podľa mňa znepokojivé.“

„Znepokojivé? Azda áno, ale aj fascinujúce.“ Erasmus sa odpojil od štósov historických spisov. „Ich príbehy ukazujú, ako vnímajú sami seba a vesmír okolo seba. Je jasné, že títo ľudia potrebujú niekoho, kto by nad nimi znovu pevne prevzal kontrolu.“

Prečo je náboženstvo dôležité? Lebo logika sama osebe nepodnieti človeka k veľkým obetám. S dostatočným náboženským zápalom sa však ľudia vrhajú aj do vopred prehratých bojov a považujú sa preto za blažených.

MISSIONARIA PROTECTIVA, PRVÁ PRÍRUČKA

Pri dverách Murbelliných chladne luxusných komnát sa počas napätého stretnutia rady objavili dvaja robotníci. V suspenzných zverákoch medzi sebou držali a posúvali veľkého nehybného robota. „Matka veliteľka? Toto si sem prikázala doručiť.“

Bojový stroj bol skonštruovaný z modrého a čierneho kovu, posilnený vzperami a prekrývajúcimi sa pancierovými plátmi. Jeho kónická hlava obsahovala celý súbor senzorov a cieliacich vektorov, k tomu patrili štyri motorové ramená ovinuté káblami a vybavené zbraňami. Počas nedávneho súboja bol poškodený, tmavé flaky na jeho mohutnom trupe vypovedali o miestach, kde vysokoenergetické výbuchy vyrazili obvody jeho vnútorných procesorov. Výtvor robotiky bol vypnutý, mŕtvy, porazený. Aj v deaktivovanom stave však pôsobil hrozivo ako námet na nočné mory.

Murbelline poradkyne, vyrušené z debát a škriepok, zarazene civeli na veľký stroj. Všetky zhromaždené ženy mali na sebe prosté čierne unikombinézy Nového sesterstva, ktoré nariaďoval homogenizovaný kódex obliekania, aby nič na ich zjave nenaznačovalo, či pochádzajú spomedzi benegesseritiek alebo Ctených matre.

Murbella kývla robotníkom, ktorí tiež pôsobili vyplašene. „Nože nám to prepravte sem, aby sme sa všetky mohli dosýta vynadávať a videli tú vec zakaždým, keď hovoríme o Nepriateľovi. Je dobré pripomínať si, proti akému protivníkovi stojíme.“

Hoci mužom pri lopote pomáhali suspenzné zveráky, obaja sa potili, keď posúvali stroj do miestnosti. Murbella podišla k mohutnému bojovému

robotovi a vzdorovito sa zadívala do jeho matných optických senzorov. Potom hrdo pozrela na dcéru. „Bašár Idaho nám tento exemplár priviezol z bitky na Duvalle.“

„Mal ísť radšej do šrotu. Alebo ho mali vystreliť do vesmíru,“ namietla Kiria, ošľahaná bývalá Ctená matre. „Čo ak stále beží jeho pasívny špio-nážny program?“

„Kdeže, bol dôkladne vyčistený,“ odpovedala Janess Idahová. Ako čer-stvo menovaná veliteľka vojenských síl Sesterstva sa táto mladá žena stala veľmi pragmatickou.

„Trofej, Matka veliteľka?“ opýtala sa Laerová, Ctihodná matka s tma-vou pleťou, ktorá často potichu podporovala Murbellu. „Alebo vojnový zajatec?“

„Toto je jediný robot, ktorého naše armády našli neporušeného. Skôr, ako sme sa stiahli, vyhodili sme do vzduchu štyri strojové lode, až potom mohli zničiť planétu za nami. Ronto aj Pital už dostali zásah ich baktériami a nik neprežil. Predtým sa ich populácia počítala v miliardách.“

Duvalle. Ronto. Pital. Tie tri planéty boli len posledné obete strojovej armády a jej nemilosrdného postupu cez slnečné sústavy. Vzhľadom na vzdialenosti, o ktoré šlo, a o číry počet útočiacich lodí boli správy o útokoch kusé a často už neaktuálne. Prinášali ich utečenci a poslovia z bojových zón, ktorí sa vracali z okrajov Rozptylu.

Murbella sa obrátila chrptom k deaktivovanému robotovi a zahľadela sa na sestry. „Ak vieme, že sa blíži búrka, máme aj možnosť evakuácie – odísť, opustiť všetko, čo máme. Tak konajú Ctené matre.“

Niektoré sestry sa pri tej poznámke mykli. Ctené matre si kedysi dávno vyvolili možnosť úteku pred Nepriateľom, a pri tom úteku plienili a ničili, dúfali, že zostanú o krok pred búrkou. Staré impérium bolo v ich očiach len nedokonalou barikádou, ktorú rozbijú a zahodia za seba, aby zastavili Nepriateľa. Nešlo o nič iné, len o nádej, že barikáda vydrží, kým utečú do bezpečia.

„Alebo môžeme zadebniť okná, posilniť múry a búrku prečkať. Dúfať, že ju prežijeme.“

„Toto nie je len búrka, Matka veliteľka,“ namietla Laerová. „Už teraz cítiť jej otrasy. Utečenci, čo prúdia od frontov, zahlcujú podporné systémy svetov druhej vlny, a všetky tie svety sa už takisto pripravujú na evakuáciu. Ľudia nebudú bojovať.“

„Ako keď mokré potkany zaťažia jeden roh potápajúcej sa plte, do ktorého sa uchýlili,“ zamrmlala Kiria.

„Tieň hlboko skrytý v našej minulosti Ctených matre,“ zdvihla hla-vu Murbella. „Pýchou a násilníctvom, ktoré ich nútilo uštedriť prvý úder a až potom sa pokúsiť porozumieť, spôsobili pobehtice všetky

tieto ťažkosti. “ Ona sama sa ponorila hlboko do svojej mysle a príbehu a ako prvá porozumela, čím jej dávno mŕtve sestry hlúpo vyprovokovali mysliace stroje.

Kiria sa urazila, stále sa cítila príliš zviazaná so Ctenými matre. Murbella to vedela a znepokojovalo ju to. „Ty sama, Matka veliteľka, si odhalila, prečo sú Ctené matre také, aké sú. Potomstvo mučených žien z Tleilaxu, rebelských Ctihodných matiek a niekoľkých Rybích hovorkýň. Mali právo na pomstychtivosť.“

„Nemali právo na hlúposť!“ vybuchla Murbella. „Traumatická minulosť im nedala právo vybíjať si zlosť na všetkom, s čím sa stretli. Nedokázali si ani len utíšiť svedomie predstieraním, že vedia, čo robia, keď zaútočili na predsunuté stanovište strojov a ukradli tam zbrane, ktorým ani nerozumeli.“ Potom sa mierne pousmiala. „Mimochodom, viem pochopiť ich pomstu proti svetom Tleilaxanov – aj keď sa s ňou nestotožňujem. Iná pamäť mi prezradila, čo robili Tleilaxania mojim predkyniam... pamätám si, ako som bola jednou z ich ukrutných axolotlových nádrží. No nemýľte sa, také provokatívne zle naplánované násilie bolo v skutočnosti príčinou obrovského utrpenia ľudstva. Aj nás – veď aha, čomu dnes čelíme!“

„Ako môžeme byť zoči-voči tejto búrke silnejšie, Matka veliteľka?“ Otázku vyslovila Accadiová, Ctihodná matka, ktorá bývala v archíve Kapituly. Accadiová málokedy spala a veľmi zriedka vystavila svoju pergamenovú pokožku slnku. „Aké máme možnosti obrany?“ Hrozivý bojový robot akoby sa im posmieval z rohu miestnosti, kde ho muži nechali.

„Máme zbraň náboženstva. Najmä Šíanu.“

„Šíana je pre nás neužitočná,“ odvrkla Janess. „Jej nasledovníci veria, že zomrela pred desiatkami rokov na Rakise.“

Kňazi na Rakise sa kedysi korili pred dievčinou, ktorá ovládala púštne červy. Bene Gesserit okolo Šíany vytvorilo ľudové náboženstvo a zničenie Duny poslúžilo vyššiemu poslaniu Sesterstva. Po jej údajnej smrti bolo dievča, ktoré zachránili, izolované na Kapitule, aby sa jedného dňa mohlo s veľkou slávou „vrátiť z hrobu“. Lenže pravá Šíana utiekla spolu s Duncom na nelodi pred viac ako dvadsiatimi rokmi.

„Nie je nevyhnutné, aby sme ju tu priamo mali. Stačí nájsť sestry, ktoré sa na ňu podobajú, a pomôcť tej podobe úpravami tváre a mejkapom.“ Murbella si zatukala prstami na pery. „Áno, začnime s dvanástimi novými Šíanami. Rozvezieme ich do svetov, ktoré obývajú utečenci, lebo tí chudáci vyhnaní z domovov sa dajú najľahšie ovplyvniť a zlákať do našich radov. Vzkriesená Šíana bude zdanlivo všade naraz – spasiteľka, vizionárka, vodkyňa.“

Laerová zasiahla do debaty racionálnym tónom. „Genetické testy preukázu, že to nie sú pravé Šiány. Ľudia zistia, že sa ich pokúšame obalamutiť, a ten plán sa obráti proti nám.“

Kiriová už premyslela aj očividné riešenie. „Mohli by sme zariadiť, aby testy vykonali benegesseritské lekárky – súkové lekárky. A aby na náš pokyn klamali o ich výsledkoch.“

„A nemali by sme podceňovať najväčšiu výhodu, ktorá sa nám núka.“ Murbella vystrela ruku ako prosebníčka žiadajúca o almužnu. „Ľudia túžia veriť. Tisícky rokov votkávala naša Missionaria protectiva do ľudských populácií náboženské presvedčenie. Teraz tieto techniky musíme využiť nielen na vlastnú ochranu, ale ako funkčnú zbraň, ako spôsob ovplyvňovania armád. Už nie ako pasívnu a ochrannú, ale ako aktívnu silu. Bude to Missionaria aggressiva.“

Ostatným ženám, najmä Kiriovej, sa tá predstava zapáčila. Accadiová škúlila na svoje riduliánske hárky, akoby v ich husto popísaných riadkoch hľadala hlboké odpovede.

Murbella nebojácne zazrela na bojového robota. „Nové Šiány. Bude ich dvanásť. Ponesú melanž z našich zásob. Každá z nich bude počas svojich kázni rozdávať korenie ako z bezodného rohu hojnosti. Povie, že jej šaitan vo sne prezradil, že onedlho korenie opäť potečie prúdom. Hoci bol Rakis spálený na popol ako Sodoma a Gomora, inde sa objavia nové Duny a bude ich mnoho. Toto sľúbi ľuďom Šiána.“ Pred mnohými rokmi vyslali skupinu Ctihodných matiek do tajného Rozptylu, vzali si so sebou lode a piesočné pstruhy, ktoré mali aktivovať ďalšie a ďalšie planéty, vytvoriť nové a nové púštne svety pre púštne červy.

„Falošní proroci, falošné vízie mesiáša. To všetko sa už robilo.“ Kiriovej hlas znel znudene. „Môžeš vysvetliť, ako nám toto prospeje?“

Murbella sa na ňu usmiala s presne vyrátanou intenzitou. „Využijeme poveru, poveru sa rozšíria. Ľudia uveria, že musia pretrpieť čas skúšok, čo je cyklus starý ako najstaršie náboženstvá, vznikol dávno pred Prvým veľkým sťahovaním alebo zensunitským hadžom. My túto vieru len prispôbime na mieru našim potrebám. Mysliace stroje sú to veľké zlo, ktoré musíme poraziť, aby mohlo ľudstvo zožať svoju odmenu.“

Obrátila sa k prastarej správkyni archívov a povedala: „Accadiová. Prečítaj všetko, čo nájdeš, o butlerovskom džiháde. Aj o tom, ako Serena Butlerová viedla svoje vojská. To isté zisti o Paulovi Muad’Dibovi. Môžeme dokonca rozhlásiť, že na toto nás začal pripravovať už Tyran. Preštuduj jeho spisy a vyjmi z kontextu ich útržky tak, aby podporovali naše posolstvo. Ľudia nadobudnú dojem, že tento konečný vesmírny konflikt bol od samého začiatku predpovedaný: *Kralizec*. Ak uveria proroctvám, budú bojovať aj po zmarení každej racionálnej nádeje.“

Kývla na ženy, aby sa pustili do plnenia pridelených úloh. „A ja zatiaľ zorganizujem stretnutie s Ixiánmi a s Gildou. Keďže planéta Richese je zničená, budem požadovať, aby svoje výrobné kapacity venovali nášmu vojnovému úsiliu. Potrebujeme každý kúsok odhodlania, ktorý ľudstvo v sebe dokáže nájsť.“

Accadiová už odchádzala, ale ešte sa opýtala: „A čo ak sa tie staré proctvá ukážu ako pravdivé? Čo ak sme skutočne na konci času?“

„O to bude naše úsilie oprávnenejšie. Aj tak budeme bojovať. Čo iné nám napokon zostáva?“ Murbella sa obrátila znovu k robotovi a oslovila ho, ako keby ju strojová myseľ mohla stále počuť: „A takto vás porazíme.“